e12.1 ἡ ἀρετή

Die Ἀρετή setzt die Ansprache an die Κακία fort:

τὰ δ’ ἀφροδίσια πρὸ τοῦ καιροῦ ἀναγκάζεις·
οὕτω γὰρ παιδεύεις τοὺς σεαυτῆς φίλους,
τῆς μὲν νυκτὸς ὑβρίζουσα,
τῆς δ’ ἡμέρας τὸ χρησιμώτατον κατακοιμίζουσα.
ἀθάνατος δὲ οὖσα ἐκ θεῶν μὲν φεύγεις,
ὑπὸ δὲ ἀνθρώπων ἀγαθῶν ἀτιμάζῃ·
τῆς δὲ πάντων ἡδίστης δόξης, ἐπαίνου σεαυτῆς, κενὴ εἶ,
καὶ τοῦ πάντων ἡδίστου θεάματος ἀθέατος·
οὐδὲν γὰρ πώποτε σεαυτῆς ἔργον καλὸν θεᾶται.
τίς δ’ ἄν σοι λεγούσῃ τι πιστεύσει;
τίς δ’ ἂν δεομένην σέ τινος ὠφελήσει;
ἢ τίς ἂν εὖ φρονῶν τοῦ σοῦ θιάσου τολμήσει εἶναι;
οἳ νέοι μὲν ὄντες τοῖς σώμασιν ἀδύνατοί εἰσι,
πρεσβύτεροι δὲ γιγνόμενοι ταῖς ψυχαῖς ἀνόητοι.

ἀπόνως μὲν μαλακοὶ διὰ νεότητος τρέφονται,
ἐπιπόνως δὲ χαλεποὶ διὰ γήρως διατελοῦσιν,
τοῖς μὲν ἔργοις αἰσχυνόμενοι,
τοῖς δὲ πραττομένοις βαρυνόμενοι.
τὰ μὲν ἡδέα ἐν τῇ νεότητι διατρέχουσιν,
τὰ δὲ χαλεπὰ εἰς τὸ γῆρας ἀναβάλλονται.
ἐγὼ δὲ σύνειμι μὲν θεοῖς, σύνειμι δὲ ἀνθρώποις τοῖς ἀγαθοῖς·
ἔργον δὲ καλὸν οὔτε θεῖον οὔτ’ ἀνθρώπειον χωρὶς ἐμοῦ γίγνεται.
τιμῶμαι δὲ μάλιστα πάντων καὶ παρὰ θεοῖς
καὶ παρὰ ἀνθρώποις, οἷς προσβαίνω,
ἀγαπητὴ μὲν συνεργὸς τεχνίταις,
πιστὴ δὲ φύλαξ οἴκων δεσπόταις,
εὐμενὴς δὲ ὠφέλεια οἰκέταις,
ἀγαθὴ δὲ βοηθὸς τῶν ἐν εἰρήνῃ πόνων,
βεβαία δὲ τῶν ἐν πολέμῳ σύμμαχος ἔργων,
ἀρίστη δὲ φιλίας κοινωνός.
ἔστι δὲ τοῖς μὲν ἐμοῖς φίλοις
ἡδὺς μὲν καὶ ἄπονος σιτίων καὶ ποτῶν καρπός·
ἀνέχονται γὰρ ἕως ἂν ἐπιθυμήσουσιν αὐτῶν·
ὕπνος δ’ αὐτοῖς πάρεστιν ἡδίων ἢ τοῖς ἀπόνοις,
καὶ οὔτε ἀπολείποντες αὐτὸν ἄχθονται
οὔτε διὰ τοῦτον παύονται τὰ δέοντα πράττειν.
καὶ οἱ μὲν νέοι τοῖς τῶν πρεσβυτέρων ἐπαίνοις χαίρουσιν,
οἱ δὲ γεραίτεροι ταῖς τῶν νέων τιμαῖς τέρπονται·
καὶ ἡδέως μὲν τῶν παλαιῶν πράξεων μιμνήσκονται,
εὖ δὲ τὰς παρούσας ἥδονται πράττοντες·

δι’ ἐμὲ φίλοι μὲν θεοῖς ὄντες, ἀγαπητοὶ δὲ φίλοις,
ἔντιμοι δὲ πατρίσιν·
ὅτε δ’ ἥξει τὸ τοῦ βίου τέλος,
οὐ μετὰ λήθης ἄτιμοι κείσονται,
ἀλλὰ μετὰ μνήμης τὸν ἀεὶ χρόνον ὑμνήσονται.
τοιαῦτά σοι, ὦ παῖ πατέρων ἀγαθῶν Ἡράκλεις, ἔξεστι
τὴν ἡδίστην εὐδαιμονίαν ἔχειν.
οὕτω πως διηγεῖται Πρόδικος τὴν ὑπ’ Ἀρετῆς Ἡρακλέους παιδείαν·
κοσμεῖ μέντοι τὰς γνώμας ἔτι καλλίοσι λόγοις ἢ ἐγὼ ἐνθάδε.

τὰ ἀφροδίσια „Liebesdinge, Sex“
τῆς μὲν νυκτὸς: Gen. temporis
κατακοιμίζω „verschlafen“
ἐπαίνου σεαυτῆς: Apposition
θεάματος ἀθέατος „von Ansehen frei/ ohne A.“
οἳ lies: οὗτοι οἳ - ὁ θίασος „Gefolge“
τοῖς σώμασιν: Dat.modi „körperlich“
ταῖς ψυχαῖς: Dat.modi „seelisch“
ἀνόητος „unverständig, unvernünftig“
βαρύνω „beschweren, belasten“
Z. 25 – 30: jede Zeile ein Prädikativum
ἀγαπητός: Verbaladjektiv I „geliebt“
ὁ/ἡ βοηθός „Helfer/in, Hilfe“
ἀνέχομαι „ausharren, ertragen“
lies: τὰς δὲ παρούσας <πράξεις> εὖ πράττοντες ἥδονται
τὸν ἀεὶ χρόνον: Akk.der Ausdehnung
ordne: ἔξεστί σοι τοιαῦτά ἀσκῶντι ...